4T 25/2014-894

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. srpna 2014 v senátě složeném z předsedy JUDr. Iva Zelinky a přísedících Anny Drábkové a Lubomíra Novotného, **t a k t o:**

Obžalovaná

P F

narozena v , dělnice, bytem , naposledy bytem , t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha – Ruzyně,

j e v i n a, ž e

v noci z 2. října 2013 na 3. října 2013 v přesně nezjištěné době v obci – v okrese Benešov, v rodinném domě čp. , porodila ve 37. týdnu těhotenství živé donošené dítě mužského pohlaví a poté, co přerušila pupeční šňůru, dítě usmrtila nezjištěným způsobem, tělo novorozence vhodila do kotle na tuhá paliva umístěného ve sklepě domu a zde ho spálila,

t e d y

jiného úmyslně usmrtila s rozmyslem, a spáchala takový čin na dítěti mladším patnácti let,

č í m ž s p á c h a l a

zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **16 (šestnácti) roků.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou.**

O d ů v o d n ě n í

Důkazy provedenými v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že obžalovaná P F v noci z 2. října 2013 na 3. října 2013 v přesně nezjištěné době v obci v okrese Benešov, v rodinném domě čp. , porodila ve 37. týdnu těhotenství živé donošené dítě mužského pohlaví a poté, co přerušila pupeční šňůru, dítě usmrtila nezjištěným způsobem, tělo novorozence vhodila do kotle na tuhá paliva umístěného ve sklepě domu a zde ho spálila.

Obžalovaná v přípravném řízení využila svého práva a odmítla vypovídat, pouze prohlásila, že neměla v úmyslu dítě zabít a nedokáže si vysvětlit, co se jí v hlavě dělo. V hlavním líčení rovněž využila obžalovaná svého zákonného oprávnění a nevypovídala.

Svědek **Z P** , který je bývalým partnerem obžalované v přípravném řízení uvedl, že obžalovanou poznal na pracovišti a měl s ní střídavě vztah. První vztah ukončil z toho důvodu, že se dozvěděl, že mu má být obžalovaná údajně nevěrná. Znovu vztah navázal někdy před vánoci 2012 a byli spolu asi tři měsíce. Následně mu napsala, že je těhotná a že ho uvede jako otce dítěte. On tomu však nevěřil, domníval se, že měla intimní styky s Č nebo s někým jiným. Svědek dále uvedl, že v pátek (4.10.2013) mu obžalovaná poslala SMS zprávu, ve které uváděla, že se musí

zaregistrovat do Benešova na porodní, aby tam mohla porodit a že se mu ozve. Toto mu psala ráno. Ještě ten samý den odpoledne mu zaslala novou SMS zprávu, ve které mu oznamovala, že porodila holčičku a že byla mrtvá, od té doby s obžalovanou nebyl nijak v kontaktu. Svědek doplnil, že poprvé mu obžalovaná sdělila, že je těhotná někdy v únoru, kdy už spolu nebydleli. O jejím rodinném zázemí mu není nic známo, rovněž tak o jejím zdravotním stavu. Pouze ví, že měla finanční problémy, že měla dluhy, toto se dozvěděl v době, kdy spolu bydleli, když do bytu do [redacted] přijel její otec (neví, zda vlastní či nevlastní), který mu toto sděloval. Potvrdil to, že v určitou dobu spolu plánovali společnou budoucnost.

V hlavním líčení si svědek už některé skutečnosti nepamatoval, pokud mu byly předestřeny, tak uvedl, že je pravdou to, jak vypovídal na policii, ale že v době konání hlavního líčení na některé skutečnosti zapomněl. Pokud se jedná o povahu obžalované, tak svědek doplnil, že obžalovaná byla spíše uzavřená a hodně tichá. Když se jí na něco zeptal, tak mu v řadě případů neodpověděla. Jak reagoval na informaci, že je obžalovaná těhotná, si již nevzpomněl. Rovněž si již nevzpomněl na to, zda byl tehdy ochoten uznat dítě za své či nikoliv. Obžalovaná se mu nikdy nesvěřovala v tom směru, že má v rodině problémy. Jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení potvrdil, že se doslechl o tom, že údajně mohla být těhotná se svým bratrem. Od koho tuto informaci získal, si nepamatoval.

Svědek **F[redacted] Č[redacted]** v přípravném řízení uvedl, že z pracoviště ve firmě [redacted] znal obžalovanou, s touto se seznámil asi před čtyřmi roky. Asi půl roku spolu chodili. Dne 30.9.2013 ho obžalovaná požádala o schůzku a následně se sešli na nádraží ve [redacted]. Ona ho požádala, zda by s ní nejel v pátek do Benešova, kde se chtěla objednat kvůli porodu. V pátek, kdy ji měl odvézt do Benešova, mu volala někdy po půlnoci a sdělovala mu, že ji otec odvezl do [redacted] a že „o to přišla“. Obžalovaná mu nesdělovala, s kým měla být těhotná. On sám s ní měl naposledy pohlavní styk někdy před čtyřmi roky. Svědek dále uvedl, že údajně obžalovaná v práci měla, pokud jde o dítě, obavy, aby ji v noci nebudilo. Již v minulosti obžalovaná uváděla, že byla na potratech. O rodinných poměrech svědkovi není moc známo, rovněž neví nic o jejích zdravotních problémech. Pokud jde o finanční situaci obžalované, tak uváděl svědek, že ví o tom, že měla půjčky. Pokud hovořila o rodině, tak uváděla, že její pravý otec je ve [redacted], kam za ním někdy jezdila. Dále sdělovala, že má otčíma a ten ji bil a uváděla, že se od něj odstěhuje. V hlavním líčení svědek vypovídal obdobně, opětovně potvrdil to, že obžalovaná mu neříkala, kdo má být otcem dítěte. O termínu předpokládaného porodu se mu obžalovaná nezmiňovala a rovněž se před ním nezmiňovala o tom, že by se chtěla dítěte případně zbavit.

Svědek **M[redacted] B[redacted]** v přípravném řízení uvedl, že měl s obžalovanou krátkou známost, která vznikla přes inzerát a někdy na jaře mezi nimi proběhla první schůzka a po dvou měsících druhá. Třetí setkání se uskutečnilo v místě jeho bydliště a tam mezi nimi došlo k chráněnému pohlavnímu styku. Během jejich známosti jí řekl, že nechce mít vážný vztah. Po poslední návštěvě mu obžalovaná napsala SMS zprávu prostřednictvím mobilního telefonu, zda by mu nevadilo, že je těhotná. Zpráva ho překvapila, ale s ním těhotná být nemohla, tak se jí zeptal na zploditele. Odpověděla,

že dítě čeká s kamarádem. Následovala mezi nimi další komunikace prostřednictvím zpráv SMS, snad v srpnu nebo v září a pak mu napsala, že se rozhodla dát dítě pryč a jde ke svému lékaři. Po několika dnech napsala, že nastupuje v nemocnici za účelem přerušení těhotenství. Kontaktovala ho následně druhý den, že je po zákroku a podle lékaře by měla být v pořádku. Tehdy se ho ptala, zda nechce jít do jiného než kamarádského vztahu, ale on napsal, že stále trvá na přátelství. Postupně spolu přestali komunikovat. Obdobně vypovídal svědek i v hlavním líčení, kdy doplnil, že obžalované bylo zřejmě líto, že on nechce pokračovat v jejich vztahu a že pro něj je její těhotenství nepřekonatelnou překážkou. Svědek potvrdil, že ze strany obžalované byl vztah k němu intenzivnější než jeho vztah k ní, on nechtěl nic uspěchat. O poměrech v rodině se obžalovaná zmínila pouze občas, kdy mu sdělovala, že musí od rána do večera pracovat a musí doma dělat i mužské práce, její otec, že je pedant, musela doma vykonávat doma těžké práce, např. řezat dřevo, nosit klády apod.

Svědek **MUDr. J[redacted] J[redacted]**, ošetřující gynekolog obžalované, v přípravném řízení uvedl, že dne 8.3.2013 se dostavila do jeho gynekologické ambulance obžalovaná k vyšetření, neboť nedostala menstruaci. Téhož dne obžalované při ultrazvukovém vyšetření zjistili těhotenství, a proto byla objednána k dalšímu vyšetření. K tomu se však nedostavila, dostavila se až 30.9.2013 s tím, že ji přítel odvezl do Rakouska a tam ji držel. V těhotenské poradně byla ještě při této návštěvě vyšetřena, neudávala žádné potíže a bylo prokázáno, že je ve 37. týdnu gravidity a jedná se o fyziologicky probíhající těhotenství. Další kontrola měla proběhnout za týden, ale opět termín návštěvy nedodržela a dne 7.10.2013 telefonicky oznámila, že doma ze středy na čtvrtek porodila, a to údajně mrtvé dítě, které bratr i s placentou někam odnesl. Byla proto pozvána do ordinace k vyšetření, k němuž se dostavila ještě téhož dne a při prohlídce u ní zjistil fyziologický nález po spontánním porodu bez trhlin hráze nebo známek nadměrného krvácení. Zjištěné skutečnosti oznámil policii. V hlavním líčení svědek potvrdil svou předchozí výpověď, doplnil, že při návštěvě 30.9.2013 v jeho ordinaci provedli všechna potřebná vyšetření, odebrali krev a natočili kardiotopograf, který svědek předložil v hlavním líčení, jedná se o záznam srdeční akce plodu, který se natáčí zhruba od 36. týdne. Nic patologického zjištěno nebylo, ozvy plodu byly pravidelné, kontrakce děložní nebyly. Pokud jde o její gynekologický stav po porodu, tak ten byl podle vyšetření naprosto normální. Obžalovaná bližší informace o porodu neuváděla. Pouze sdělila, že porodila doma. Svědek si nepamatuje, že by sdělovala, že by byl někdo z rodiny u porodu. Při vyšetření byla obžalovaná naprosto klidná, žádné rozrušení na ní nepozoroval. V klidu počkala do příjezdu policie. Svědek uvedl, že ve svých poznámkách má uvedeno, že mu obžalovaná sdělovala, že měla rodit ze středy na čtvrtek. Svědek uvedl, že při vyšetření pohlaví dítěte nezjišťovali a nepamatuje si, že by se obžalovaná ptala na pohlaví dítěte. Termín porodu obžalované samozřejmě sdělil. Rovněž svědek doplnil, že od roku 2003 obžalovaná chodila k němu do ordinace a nikdy nezjistil, že by byla těhotná. Svědek rovněž uvedl, že obžalovaná se neptala na případnou možnost adopce nebo na možnost využití babyboxu. Podle svědka porod proběhl lehce před termínem, pokud přišla na vyšetření poté, co telefonicky sdělila, že porodila mrtvé dítě, které odnesl bratr s placentou neznámo kam, tak při této poslední návštěvě nejevila žádné známky rozrušení, případně něčeho, co by ho zaujalo. Naopak ho zaujalo to, že je klidná.

Svědci **K H**, nevlastní otec, **J H**, polorodý bratr a **E H**, matka obžalované, využili svého zákonného oprávnění a odmítli vypovídat.

Svědkyně **J H**, spolupracovnice obžalované z firmy – , v přípravném řízení uvedla, že v únoru roku 2013 byla obžalovaná u ní doma na návštěvě ve a zde ji sdělila, že je asi těhotná a že poslední menstruaci dostala v lednu. Ona se jí ptala, co bude dělat. Obžalovaná jí řekla, že dítě nedá pryč, řekla doslova, že není vrah malých dětí. Svědkyni se svěřila s tím, že z rodiny doma to ještě nikdo neví. Svědkyně jí sdělila, že by to rodině měla sdělit a obžalovaná před ní napsala své matce SMS zprávu a odpověď matky jí obžalovaná nechala přečíst. Matka jí zde psala: „Dej to pryč, nemáš s tím kde být, máma.“ Z toho byla obžalovaná velice špatná. Svědkyně jí nabádala, že musí jít k lékaři, a to zejména kvůli charakteru její práce, kdy zde není vhodné prostředí pro těhotnou. Svoje těhotenství obžalovaná před ostatním kolegyněmi skrývala, avšak v době, kdy byla obžalovaná s 6. měsíci, tak ji ostatní kolegyně viděly, když se převlékala a zkonstatovaly, že obžalovaná je těhotná. Za určitou dobu poté za svědkyní přišel svědek T V a uváděl, že obžalovaná uvádí nepravdivé informace, neboť mu měla sdělit, že den předtím potratila, že její bratr přišel opilý domů a že jí napadl a hodil po ní židli a že byla odvezena do nemocnice. Obžalovaná ten den byla však normálně v práci, svědkyně šla za obžalovanou a vytýkala ji, co si to vymýšlí ohledně potratu. Na to obžalovaná nijak nereagovala. Obžalovaná svědkyni sdělovala, že ji otec poveze do , že chce rodit tam. Obžalovaná končila v zaměstnání dne 29.9.2013, od té doby s ní nebyla v kontaktu. Svědkyně potvrdila, že obžalovaná si v minulosti častokrát vymýšlela, že je těhotná, ačkoliv nebyla, a naopak teď když těhotná byla, tak to zapírala. Svědkyně nabízela obžalované, že ji od svých dcer, které mají malé děti, přinese nějaké oblečení na dítě, toto rovněž nabízely kolegyně, obžalovaná nejprve projevila zájem, avšak když svědkyně chtěla oblečení přivézt, tak jí obžalovaná sdělila, že už si něco nakoupila a žádné oblečení od svědkyně již nechtěla. Svědkyně uvedla, že jí připadalo u obžalované, jako kdyby se nejednalo o její dítě, ale o cizí, neprojevila žádný zájem o dítě. Svědkyně nabyla dojmu, že obžalovaná dítě nechá po porodu v nemocnici, to byl její osobní dojem. Pokud se jedná o povahu obžalované, tak svědkyně uvedla, že tato byla jako velké dítě. Když obžalovaná potřebovala poradit, přišla za svědkyní, obžalovaná vůbec nevěděla, co takový porod představuje. Obžalovaná nikdy nehovořila o pohlaví dítěte, ani o případných jménech. Svědkyně nabyla dojmu, že o těchto věcech obžalovaná nechce hovořit a že je jí to nepříjemné, že se jí na to kolegyně ptaly. Pokud jde o rodinu obžalované, tak uváděla, že její bratr častokrát chodil domů opilý, musela být volána asistence policie. Když toto obžalovaná sdělovala, tak plakala. Svědkyně uvádí, že se domnívá, že obžalovaná se svého bratra bála. Svědkyně uvedla, že obžalovaná potřebuje mít vedle sebe někoho, kdo by ji vedl, na nic obžalovaná neměla vlastní názor. Svědkyně zkonstatovala, že obžalovaná byla „velké dítě“. V hlavním líčení svědkyně vypovídala obdobně. V hlavním líčení potvrdila, že s bratrem měla obžalovaná opakované problémy, v řadě případů přišla a plakala, že se nevyspala, že bratr přišel opilý a dělal nepořádek. Kvůli tomu byla nejraději stále v práci. Po

pracovní stránce ji všichni hodnotili jako velice dobrou pracovnici. Pokud jde o jejího přítele z [redacted], tak o něm pouze slyšela, ale neviděla ho. Svědkyně potvrdila, že doma měla obžalovaná zajisté problémy, neboť chtěla bydlet i u ní. Svědkyni obžalovaná brala jako druhou mámu.

Svědkyně **V[redacted] V[redacted]** uvedla, že obžalovaná v minulosti vícekrát uváděla svým kolegyním v zaměstnání, že je těhotná, ale vždy si tuto informaci vymyslela a nebyla to skutečnost. Mezi sebou kolegyně obžalované spekulovaly o tom, že obžalovaná je těhotná, bylo to na ni vidět. Dne 13.9.2013 měli v zaměstnání audit. Následně jela svědkyně na Ukrajinu. V týdnu, kdy proběhl audit, s obžalovanou hovořila, této říkala, že je těhotná, že je to na ní vidět a že má jít k doktorovi. Obžalovaná přislíbila, že půjde k doktorovi a že do konce měsíce bude pracovat. Od kolegy M[redacted] S[redacted] se následně dozvěděla, že obžalovaná volala a sdělovala, že dítě umřelo, neboť mu nevydrželo srdíčko. Potvrdila to, že když jí kolegyně nabízely věci na dítě, tak je nechtěla s tím, že si tyto údajně již nakoupila. Po pracovní stránce obžalovanou hodnotila jako velice dobrou a zkušenou pracovnici. Pracovala nejprve na lince na kuchání kuřat, následně pracovala na úseku, kde v případě, že nebylo kuře řádně vykrvené, tak ho musela píchnout špičatým nožem.

Rovněž svědkyně **K[redacted] V[redacted]** potvrzovala, že obžalovaná v zaměstnání nejprve těhotenství zapírala, později toto přiznala. Pokud se dotazovala obžalované na plány do budoucna, říkala, že půjde na mateřskou a pojede za svým přítelem někam k [redacted] a že u něho bude do porodu a pak by tam zůstala. Obžalovaná nastoupila na mateřskou, byly domluvené, že svědkyně jí vyzvedne výplatu. Následně v neděli k ní obžalovaná přišla, chtěla půjčit peníze na autobus, říkala, že porodila, ale že to bylo špatné a dítě zemřelo. V hlavním líčení svědka uvedla, že s obžalovanou hovořila o možnosti ponechat dítě v porodnici, případně v babyboxu. Obžalovaná jí sice osobně neřekla, že by dítě nechtěla, ale bylo na ní vidět, že z toho má obavy. Tato svědkyně rovněž obžalovanou hodnotila po pracovní stránce velice kladně.

Svědkyně **E[redacted] B[redacted]** v přípravném řízení i v hlavním líčení potvrdila, že pokud jde o těhotenství obžalované, tak jí tato sdělovala, že otcem dítěte má být Z[redacted] P[redacted], ten to však údajně popíral a uváděl, že je neplodný. Svědkyně potvrdila, že poslední známost obžalované byl nějaký muž od [redacted] a ten se jí několik dní předtím, než měla rodit, již telefonicky neozýval. Svědkyně rovněž potvrdila, že při jednom rozhovoru s obžalovanou této říkala: „Počkej, P[redacted], uvidíš, až se ti to narodí.“, a ona jí na to odpověděla: „Co? Nenarodí.“ Potvrzuje to, že kolegyně jí nabízely nějaké oblečení na dítě, obžalovaná však uváděla, že už si něco obstarala. Pokud jde o rodinný život obžalované, tak svědkyně uvedla, že údajně obžalovaná měla mít problémy s bratrem i s otčímem, že to snad musela řešit i policie, obžalovaná jí uváděla, že doma musí spát v pokoji s bratrem a bylo jí řečeno, že může být ráda, že má vůbec možnost takto bydlet. Jí i kolegyním to připadalo zvláštní.

Rovněž svědkyně **Mi[redacted] Ky[redacted]** potvrzovala, že obžalovaná těhotenství tajila, nakonec však těhotenství přiznala. O těhotenství se však obžalovaná vůbec nechtěla bavit, otáčela se, případně se schovávala nebo utíkala. Pokud jde

o rodinný život obžalované, tak svědkyně uvedla, že se jí obžalovaná svěřovala, že bratr domů chodí často opilý, musí za něho dělat a často se nevyspí. Ví o tom, že obžalovaná měla nějaké půjčky a následně na ni byly nějaké exekuce.

Svědkyně **V Ř** rovněž potvrzovala to, že v minulosti obžalovaná uváděla, že je těhotná, přitom to nebyla pravda. Dokonce uváděla to, že potratila. Svědkyně potvrzuje, že obžalovaná byla dobře hodnocenou pracovnicí.

Svědek **M S**, mistr výroby společnosti , uvedl v přípravném řízení, že byl nadřízeným obžalované a tato v lednu nebo v únoru 2013 spolupracovníkům oznámila, že je těhotná. Žádné úlevy v práci v souvislosti s těhotenstvím nepožadovala. Dne 17.5.2013 mu poslala zprávu, že je u lékaře a do práce přišla až druhý den a tvrdila, že potratila. Nevlastní bratr ji měl údajně kopnout do břicha. V letních měsících však na pracovišti zaznamenali, že přibírá v oblasti břicha a prsou. Všem ale tvrdila, že není těhotná, neboť potratila. Těhotenství přiznala až v polovině září, ale neřekla, zda se jedná o další těhotenství či to původní. Docházela do zaměstnání do 27.9.2013 a od pondělí dne 30.9.2013 nastoupila mateřskou dovolenou. S obžalovanou hovořil dne 4.10.2013 v 07:40 hod. ráno telefonicky, kdy mu oznámila, že porodila, ale miminku přestalo bouchat srdíčko a podle doktora musí být obžalovaná do konce října doma. Zajímala se, zda může od listopadu nastoupit do práce. Tyto skutečnosti potvrdil svědek i v hlavním líčení, doplnil, že obžalovaná byla spolehlivou pracovnicí. Tato pracovala na lince podřezávání kuřat, kde byla jedinou ženou mezi muži. Obžalovaná uměla pracovat na všech pracovištích. Jednalo se o těžkou práci. Na pracovní podmínky si nestěžovala. Týden před mateřskou dovolenou obžalovaná svědkovi říkala, že jí doktor sděloval, že by neměla pracovat s krví, ale do práce chodit chtěla. Rovněž potvrdil to, že těhotenství delší dobu popírala, uváděla, že je pouze tlustá. Sama obžalovaná projevila zájem docházet do zaměstnání co nejdéle. O žádných jejích zdravotních problémech nic neví, zdravotní průkaz měla v pořádku. O případné epilepsii u ní nic neslyšel.

Rovněž svědkyně **L V** potvrdila, že v minulosti obžalovaná častokrát říkala, že je těhotná, přičemž to nebyla pravda. Svědkyně uvedla, že v době, kdy už obžalovaná byla skutečně těhotná, tak již v nepracovala. O její těhotenství se dozvěděla od bývalých kolegyň. Pokud jde o rodinný život obžalované, tak od obžalované věděla, že bydlela s mámou, nevlastním bratrem a nevlastním tátou v domě a nevlastního otce se hrozně bála. Svědkyně se domnívá, že ji otec asi i bil.

Svědek **P V** rovněž potvrzuje, že obžalovaná v minulosti uváděla, že je těhotná, byť to pravda nebyla. Rovněž potvrdil to, že v případě tohoto těhotenství jí spolupracovnice nabízely různé věci na dítě a ona říkala, že nechce, „že nic nebude“. Pokud přišla řeč na její těhotenství, tak se o tom bavit nechtěla, po pracovní stránce svědek obžalovanou hodnotil jako velmi zkušenou a pracovitou kolegyni, na práci si nikdy nestěžovala. Svědek uvedl, že ví o tom, že si obžalovaná stěžovala na bratra, že hodně pije, asi měli konflikty, nic konkrétního však neuváděla. Když svědek naposledy vezl obžalovanou k jejímu biologickému otci do , tak v autě říkala, že o těhotenství doma diskutovali, že matka s tím byla smířená, ale že s otčímem byla

delší diskuze a že se nakonec nějak dohodli. Jak konkrétně, však neuváděla. To bylo naposledy, co obžalovanou viděl. V hlavním líčení potvrdil svědek to, že obžalovaná nejprve ohledně své váhy uváděla, že mám problém s ledvinami. Po pracovní stránce ji hodnotil jako velice kvalitní a šikovnou pracovnici, která jako jediná žena pracovala na úseku vykrvení poražené zvěře.

Svědek **J F**, polorodý bratr obžalované, v přípravném řízení uvedl, že obžalovaná k nim do , kde bydlel i jejich společný otec, občas dojížděla. Potvrdil, že na podzim roku 2012 opakovaně uváděla, že je pravděpodobně těhotná, neříkala však s kým, manželka svědka nabízela obžalované nějaké oblečení po dětech, obžalovaná uvedla, že se případně v tomto směru ozve. Pokud jde o její rodinný život, tak pouze věděl to, že obžalovaná si se svým sourozencem, se kterým žije v jednom domě, nerozumí.

Svědek **J F st.**, biologický otec obžalované v přípravném řízení uvedl, že obžalovaná je jeho dcera z druhého manželství, k němu do obžalovaná dojížděla tak jednou či dvakrát do měsíce. Potvrdil to, že obžalovaná v minulosti častokrát hovořila o tom, že je těhotná, avšak nebyla to pravda. Svědek uvedl, že v poslední době na ni pozoroval, že je obžalovaná baculatější, tato mu však sdělovala, že jí nefunguje ledvina, že se zavodňuje. Obžalovaná po něm rovněž požadovala, zda by ji nesehnal podnájem, že jí otčím s matkou vyhazují. Když jí tento podnájem sehnal, tak mu volala, že jí otčím nebo matka sebrali ušetřené peníze a aby zamluvený podnájem zrušil. Pokud jde o jejího nevlastního bratra, tak obžalovaná uváděla, že je to alkoholik, že když přijde domů opilý, že se musí zamykat, že jí obtěžuje. Rovněž sdělovala, že tento by ji byl schopen zmlátit či zabít. Když je opilý, tak neví, co dělá. Pokud jde o otčíma, tak uváděla, že tento ji fyzicky napadal, chtěl ji mlátit, když byla obžalovaná na učilišti, tak svědkovi volala ředitelka učiliště s tím, že tato měla informaci, že snad otčím chtěl obžalovanou znásilnit a že nevědí, co mají dělat. Svědek ředitelce uváděl, ať zavolají policii. V hlavním líčení využil svého zákonného oprávnění a odmítl vypovídat.

Svědkyně **E F**, sestra obžalované, uvedla, že obžalovaná se narodila z druhého manželství jejího otce, ona sama je z třetího manželství. Zpočátku se s obžalovanou nestýkala, až asi před osmi lety se začaly stýkat. Pokud jde o její rodinu z , tak uváděla, že nemá ráda nevlastního tátu a nevlastního bratra. Tito když jsou opilí, tak ji fyzicky šikanují, ubližují jí psychicky. Nijak to však nekonkretizovala. Svědkyně rovněž potvrdila, že obžalovaná častokrát říkala, že je těhotná a přitom to nebyla pravda. Svěřila se jí rovněž s tím, že když nevlastní otec přišel domů opilý, tak ji zneužíval. Tento měl přijít k ní do pokojíčku, když ona spala. Obžalovaná uváděla, že to bylo vícekrát. Rovněž hovořila o tom, že se to mělo řešit na policii, ale poté její otčím přišel domů a zmlátil ji. Od obžalované však neví, kdy se to mělo dít, případně kolik jí v té době mělo být let. O tomto zneužívání se jí zmínila obžalovaná asi před čtyřmi roky. Nikdy ji obžalovaná nežádala případně o nějakou výbavičku po dětech. Pouze v jednom případě říkala obžalovaná svědkyni, že pokud by byla těhotná, jestli by ji svědkyně poradila, neboť sama vychovává dvě děti.

Svědkyně jí přislíbila veškerou pomoc. To však bylo zhruba tak před dvěma roky. V hlavním líčení tato svědkyně využila svého zákonného oprávnění a nevypovídala.

Svědek **P V**, bývalý spolupracovník obžalované ve společnosti , uvedl, že obžalovaná v minulosti častokrát uváděla, že je těhotná, ačkoliv to nebylo pravda. Podle něj obžalovaná intenzivně hledala nějaký vztah. Domnívá se, že obžalované chybělo rodinné zázemí. Podle něho měla povahu desetiletého dítěte a vývoj její osobnosti byl někde zastaven. Ví o tom, že ji doma šikanovali, svěřovala se v tom směru, že jí „posílali do nějaké trucovny“. Ví o tom, že bydlela s bratrem v jedné místnosti, a když přišel tento v noci opilý, tak ji budil a ona se nevyspala.

Následně poté, kdy vyšetřující lékař MUDr. J J oznámil celou věc policii, bylo opakovaně prováděno ohledání místa činu v rodinném domě čp. v obci , a to dne 7.10.2013 (čl. 203 – 212), 8.10.2013 (čl. 267 – 272), a 5.3.2014 (čl. 318 – 321). Tato ohledání místa činu jsou podchycena i ve fotodokumentaci a videodokumentaci. Tato ohledání byla prováděna s cílem nalézt tělo novorozence i další stopy, které by mohly objasnit skutkové okolnosti. Těmito úkony se podařilo zajistit řadů věcí a biologických stop, zejména byly v popelníku kotle a uhláku s obsahem popela ležícího u zdi vedle kotle nalezeny kosterní ostatky. Zajištěné stopy byly vyhodnoceny kriminalistickými expertízami z odvětví biologie a genetiky a bylo prokázáno, že v převážné většině biologických věcných stop byla prokázána přítomnost krve a lidské bílkoviny, jejichž sérologickým vyšetřením byla zjištěna sérologická reakce, charakteristická pro krevní skupinovou vlastnost „A“. Porovnáním vzorku tekuté krve obžalované se stopami zajištěnými z útržku toaletního papíru, z dámských kalhotek, ve stěru z podlahy přede dveřmi do sklepa, ze stěru tekutiny ze schodů do patra domu, z části prostěradla na chodbě v patře domu, z ručníku na chodbě v patře domu, z ručníku na chodbě v patře domu, z hadru na podlahu na chodbě v patře domu, z ručníku, z prostěradla, z válendy v ložnici, ze stěru podlahy chodby v patře domu, ze stěru z podlahy přede dveřmi do kotelny ve sklepě, ze stěru z podlahy dveří v kotelně, ze stěru z podlahy v kotelně, z podlahy vpravo vedle toaletní mísy, z umyvadla, z podlahy pod umyvadlem, ze stěru z kapky v místnosti kuchyně, z umělohmotného ubrusu z kuchyně, z bílého plynového zapalovače v kotelně a ze sekery z kotelny, byla zajištěná shodná sérologická reakce. Z části těchto biologických stop byla prokázána přítomnost DNA obžalované. Stopy zajištěné v koberci ve vstupní chodbě domu, stěru z podlahy přede dveřmi do sklepa ve vstupní chodbě domu a ze stěru nášlapného schodu sklepa obsahují 16 ze 17 sledovaných polymorfismů alespoň jednu alelu společnou s profilem DNA obžalované a druhou alelu společnou s profilem DNA stanoveným z bukálního stěru Z P. Z toho vyplývá, že profily DNA z těchto stop odpovídají profilu biologického syna obžalované a Z P. Pravděpodobnost příbuzenského vztahu byla stanovena na 99,999%. Z kosterních pozůstatků nebyla kvantifikací opakovaně zjištěna přítomnost DNA v dostatečném množství a kvalitě potřebné pro stanovení profilu DNA polymorfismů, nemohly být proto stanoveny profily DNA (čl. 356 – 435).

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, vyplývá, že byly zkoumány kosterní ostatky nalezené při ohledání místa činu v popelníku kamen a uhláku a znalci dospěli k závěru, že se jedná o lidské tkáně a současně připustili, že se jedná o kosti novorozence stáří nejspíše první poloviny 10. lunárního měsíce. Nebylo možné rozlišit pohlaví ani dobu smrti, nebo zda jedinec žil. Vzhledem k tomu, že kosti prošly procesem hoření, které vedlo k částečnému zuhelnatění, nebylo možné zjistit úrazové ani chorobné změny. Znalci se rovněž vyjádřili ke stopám zajištěným na místě činu. Objasnili, že krvácení novorozence z přerušené pupeční šňůry je známkou, že se jedinec narodil živý. Jiné místo krvácení přítomno na novorozeném a živě narozeném dítěti v souvislosti s porodem není přítomno. Za obvyklých fyziologických okolností ani při hladkém přerušené pupeční šňůry, která není podvázána, nedochází u novorozence k rozvoji smrtelného krvácení, protože pupeční cévy se stáhnou a případné poruchy krevní srážlivosti, které by u novorozence pouze prodloužily krvácení, jsou vzácné. Z nálezu porodníka přitom podle znalců vyplývá, že těhotenství obžalované probíhalo fyziologicky a nález obžalované po porodu nejevil úchylky. Na ohořelých kostech nebylo možno prokázat přítomnost mechanických úrazových změn a nelze tak zjistit případné větší zásahy do integrity těla. Nález novorozenecké krve v krevních stopách svědčí pro pohyb s tělem dítěte mezi chodbou v přízemí a schody směřujícími do sklepa a dále jejich přítomnost na úklidové lávce v přízemí. Z nálezu krevních stop je zřejmé, že z novorozence kapala a dopadala krev v kolmém směru na podlahu a na schody, což z přerušené pupeční šňůry u mrtvě rozeného jedince by bylo nepravděpodobné. V hlavním líčení znalec prof. MUDr. Ivan Bouška, CSc., doplnil, že dítě muselo hořet velmi dlouho, neboť než dojde k tomu, že z tělíčka, které muselo vážit nejméně 2,5kg, všechno shoří a zůstanou tam jen kosti, a to pouze defektní, tak to muselo být v řádu hodin. Pokud jde o nález krve novorozence, tak znalec dovodil, že nelze přesně určit, zda krev odkapávala z pupečníku, případně ze žíly, pokud by došlo k mechanickému poškození dítěte v důsledku cizího zavinění.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví gynekologie a porodnictví, vyplývá, že obžalovaná dle dostupných informací prodělala fyziologický porod, fakticky se jednalo o porod předčasný, kdy do hranice včasného porodu chyběly pouze tři dny. Úmrtnost dětí narozených v běžícím 37. týdnu se prakticky neliší od úmrtnosti dětí narozených v termínu. Po porodu se u obžalované neobjevily žádné zdravotní komplikace. Znalec uzavřel, že se v souvislosti s porodem nevyskytly žádné okolnosti, které by mohly mít vliv na jednání obžalované vůči novorozenému dítěti. Nenacházela se proto v rozrušení způsobené porodem a její chování bylo naprosto racionální. Vzhledem k tomu, že čtyři dny před porodem byl natočen fyziologický kardiotopografický záznam, lze z toho dovodit dobrý stav plodu, který umožňuje se vyrovnat se zátěží porodu. Výjimkou by mohla být náhlá příhoda, kterou může být pupečníková komplikace, která však ze spisového materiálu nevyplývá, a jinou vzácnou možností by bylo předčasné odloučení placenty, což je provázeno velmi silnou bolestí břicha a poměrně silným krvácením z rodidel a také tato možnost ze spisového materiálu nevyplývá. Znalec se také vyjadřoval k nálezu a mechanismu vzniku krevních stop, z jeho závěrů je zejména podstatné, že stopy v místnosti s kotlem velmi pravděpodobně vznikly po porodu plodu a nejsilnější

krvácení souvisí s porodem placenty, i když intenzita krvácení pravděpodobně nepřekročila fyziologickou krevní ztrátu při porodu a obžalovaná byla při porodu v poloze svislé. Rovněž tento znalec potvrdil závěry soudních lékařů, že krev novorozence může pocházet z nepodvázaného pupečníku, a to z obou jeho stran, přičemž při porodu nedochází k žádnému krvavému poranění novorozence a případné krvácivé poranění novorozence by muselo být způsobeno po porodu uměle nějakým ostrým předmětem. U zdravého novorozence dochází ke krvácení z pupečníku minimálně a přechodně. Znalec shrnul, že krevní stopy za vchodovými dveřmi a na schodech do sklepa, které jsou prokazatelně krví novorozence, nebyly způsobeny krví kapající z pupečníku visícího z rodidel a spojeného s placentou, ale byly způsobeny krví novorozence z nepodvázaného pupečního pahýlu, nebo z poranění způsobeného ostrým předmětem. Nález krve novorozence na podlaze prokazuje přítomnost krevního oběhu dítěte, což je důkaz, že se narodil živý. V hlavním líčení znalec doplnil svůj posudek a uvedl, že porod nenastupuje tak, že z prvního okamžiku jsou zde přítomné intenzivní bolesti. Porod má dynamiku, začíná nepravidelným stahy, které nejsou vnímaný příliš bolestivě, postupně se zkracují intervaly, zvyšuje bolestivost. Obžalovaná byla nepochybně schopna zavolat si pomoc. Porod je fyziologický děj, který fyziologicky proběhne. V daném případě vše svědčí tomu, že porod u obžalované proběhl zcela fyziologicky. Nebylo zjištěno, žádné poranění zevního ústrojí obžalované, takže lze předpokládat, že porod byl v normální poloze, že byl plod menší než je průměr, což odpovídá délce těhotenství. Porod byl menší zátěží, obžalovaná se nenacházela v poporodním rozrušení. Znalec konstatoval, že rozrušení způsobené porodem je tak trochu tradice a termín spíše právní než odborný. Jako příklad uvedl například sebevraždu během porodu, která byla přičtena psychickému stavu způsobenému bolestivým porodem, a v tomto případě se jednalo o patologický porod. Rovněž jako příklad uvedl amnézii na oplodňující soulož nebo že žena neví, že je těhotná a pak je z porodu překvapená. Jako další příklad uvedl islámskou ženu, která by vešla do manželského vztahu a neví, že je těhotná a je následně překvapena porodem a důvodně předpokládá, že bude popravena, v takovém případě raději novorozence usmrtí. Porod by případně mohl spustit nějakou psychotickou ataku, ale to vyloučili znalci z oboru psychologie a psychiatrie. Fyziologicky byla obžalovaná zcela v pořádku, porod je biologickým mechanismus a nevede k patologickému rozrušení.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, vyplývá, že obžalovaná v době činu netrpěla duševní chorobou ani poruchou a mohla rozpoznat i ovládat svoje chování, její osobnost je v pásmu hraničního populačního průměru a nebyly u ní zachyceny projevy závažných duševních onemocnění. Lze ji charakterizovat jako introvertní s výrazným chyběním emocí a prožívání. Je osobností sociálně nezralou s projevy sociální závislosti a obranným mechanismem je potlačení, event. primitivní obrany, jako např. lež. Motivaci psycholog hodnotil jako primárně instrumentální s forenzně nepodstatným vlivem simplexní osobnosti a širších situačních okolností. K prognóze resocializace se znalci nebyli schopni přesně vyjádřit, nicméně znalec psycholog v hlavním líčení konstatoval, že u obžalované nebyly shledány v podstatě jakékoliv negativní prognostické faktory z hlediska jejího dalšího vývoje. Standardními metodami však

není možné predikovat, jestli bude schopna nebo nebude schopna poučit se z trestu. Jedná se o velmi netypický případ, který nelze klasifikovat v běžném systému hodnocení resocializace. Znalec psycholog rovněž doplnil, že u obžalované zjistili projevy lítosti, nicméně tato lítost byla především ve smyslu sebelítosti. To, že rodina obžalované nepomohla této řešit její situaci, mělo vliv na její rozhodování. Je to situační okolnost, kterou znalec vnímá jako podstatnou. Tato situační okolnost mohla i významným způsobem ovlivnit uvažování obžalované o tom, zda čin spáchat či nikoli, neboť sociální podpora rodiny během těhotenství je pro matku velmi důležitá, obdobně ve chvíli porodu. Znalec dovozuje, že vzhledem k simplexnosti osobnosti obžalované, pakliže by tato vnímala podporu rodiny, tak k činu nemuselo dojít. Vliv rodiny vnímá jako nejpodstatnější. Podle znalce obžalovaná není primárně chladnokrevný agresor, který by byl schopen vraždit s rozmyslem. Výsledné chování je minimálně průsečíkem situačních okolností a osobnosti obžalované. Situační okolnosti jsou v tomto případě skutečně z psychologického hlediska podstatné. Znalec rovněž v obecné rovině naznačil, že očekávané chování u matky, která čeká dítě, je alespoň v náznacích mateřské. Zajímá se o problematiku, nemusí si nutně nakupovat věci, ale má určitý zájem, ale i případně i obavu z toho, co bude. Toto chování podle výpovědi svědků přítomno nebylo. Když byla znalci dotazována na možnost umístění dítěte v babyboxu či k případné adopci, tak se jedná o věci, o kterých obžalovaná věděla a odpověděla poměrně jasně, že nechtěla, aby se o její dítě staral někdo jiný, což je paradoxním projevem mateřského citu a žárlivosti. To může vést k závěru, že o eventualitě ukončit život dítěte uvažovala již před samotným porodem, avšak toto bylo pravděpodobně v rovině hypotéz, úvah, které se mohly zrealizovat až vlivem těch porodních situačních okolností. V žádném případě u obžalované nelze konstatovat, že by měla nějaký záměrný plán, jak bude postupovat, až se dítě narodí, ale přemýšlela v rovině o tom, že když se dítě narodí, než aby ho dala někomu jinému, tak by to mohla vyřešit nějakým jiným způsobem. Kdyby o tom neuvažovala dopředu, tak v době porodu by ji to nenapadlo. V době porodu rodí sama, o to je to větší stresor, nicméně podle toho, co sdělila znalcům, jedná poměrně racionálně. Například řeší svůj zdravotní stav. To není chování, které by bylo typické pro matku, která porodila a v afektu zabije své dítě.

Obžalovaná byla rovněž zkoumána znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie, který u ní nezjistil epilepsii v době gravidity, ani zkoumaného trestného činu a tímto onemocněním netrpěla ani v době vyšetření. Nemoc epilepsie byla u obžalované zjištěna v časném dětství, mezi 1. až 2. rokem života, jednalo se o specifický epileptický syndrom, který po 5. roce života odeznívá. V době činu netrpěla ani jiným neurologickým onemocněním, které by ovlivňovalo její jednání.

Odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, poskytuje přehled přístupových dat nalezených v paměti obžalované a obsahy přijatých zpráv v rozhodném období těhotenství a porodu a bezprostředně po porodu (čl. 438 – 572). Z těchto zpráv vyplývá, že se zde nachází velké množství SMS zpráv mezi obžalovanou a svědkem M[redacted] B[redacted] (uložený v paměti telefonu jako „Zlaticko“). Z této obsáhlé komunikace je zřejmé, že vztah mezi nimi byl dosti intenzivní, zejména ze strany obžalované. Komunikace mezi obžalovanou a svědkem

B kolem 22.8. až 25.8.2013 (čl. 527 – 530) obsahuje informace o uvažovaném potratu obžalované s tím, že se údajně mělo jednat již o třetí potrat v pořadí s tím, že údajně toto těhotenství mělo pocházet ze znásilnění (čl. 529). Komunikace ze dne 19.9.2013 (čl. 541) obsahuje komunikaci v tom směru, že pokud jde o vztah mezi obžalovanou a svědkem B, tento bude pouze vztahem kamarádským. Dne 24.9.2013 obžalovaná odesílá SMS zprávu, neznámé osobě, pravděpodobně nějaké kamarádce, ve které uvádí, že musí jít na potrat co nejdřív, neboť malé přestalo růst a nemá vyvinutá játra a plíce. Dne 30.9.2013 matka obžalované zasílá SMS zprávu obžalované: „Nech si napsat potvrzení, že nejsi těhotná, nebo tomu táta neuvěří.“ Týž den zasílá matka opětovně SMS zprávu obžalované, ve které se dotazuje: „To potvrzení máš?“ 30.9.2013 zasílá obžalovaná dvě SMS zprávy své matce, ve které uvádí, že jí nefunguje pravá ledvina, čeká ji nástup do nemocnice a že není těhotná, má hodně pít, je zavodněná. Dne 1.10.2013 zasílá obžalovaná SMS zprávu Z P, kde ho žádá, aby se podíval po nějaké levné postýlce v Německu pro malé. Rovněž uvádí, že potřebuje pomoc při vyplnění papírů kvůli jménu pro to malé (čl. 549). Další zprávu zasílá obžalovaná dne 2.10.2013 P Č, kde uvádí: „Já potřebuji, abys se mnou jel v pátek ráno pražákem do Benešova, ty víš, kde tam je nemocnice, já nevím, pojedeš se mnou, prosím.“ (čl. 549). Dne 2.10.2013 v čase 19:38:49 zasílá obžalovaná zprávu Z P, ve které mu sděluje, že celý den leží, není jí dobře, malé je ale v pořádku, v pátek jede do Benešova zaregistrovat se do porodnice (čl. 550). Dne 3.10.2013 v čase 21:55:22, ve které uvádí: „Ráno spi, nikam nejedu, přišla jsem o malé, otec byl se mnou v .“ (čl. 551). Dne 4.10.2013 zasílá SMS zprávu Z P čas 11:42:20, ve které uvádí, že je už v nemocnici, přišel na ni porod moc brzy, dále sděluje, že to malé to nepřižilo, byla to holka, nevydrželo to její srdce (čl. 551).

Při hodnocení shora uvedených důkazů je nutno konstatovat, že úvaha soudu při posuzování této trestní věci není nikterak lehká, a to zejména s přihlédnutím k tomu, že obžalovaná po zahájení trestního stíhání nevypovídala a její výpověď, kterou činila před zahájením trestního stíhání v pozici podezřelé, nelze procesně použít. Jediné vyjádření, které obžalovaná učinila po zahájení trestního stíhání bylo při výslechu obviněné dne 8.10.2013, kdy sice využila svého oprávnění nevypovídat, avšak stručně uvedla, že neměla v úmyslu dítě zabít a že si nedokáže vysvětlit, co se jí v té její hlavě dělo.

Soud při absenci výpovědi obžalované vycházel z dalších důkazů, a to zejména výpovědi svědků, znaleckých posudků, odborných vyjádření a dalších důkazů. Souhrn těchto důkazů podle názoru soudu tvoří ucelený řetězec důkazů, který vede k závěru o vině obžalovaného. Nutno konstatovat, že důkazní situace v hlavním líčení se oproti přípravnému řízení nijak zásadně nezměnila.

Z provedených důkazů je objektivně prokázáno, a to výpovědí ošetřujícího lékaře obžalované gynekologa MUDr. J, že dne 8.3.2013 se dostavila obžalovaná do jeho ordinace a ultrazvukem bylo zjištěno její těhotenství. Na následné odběry krve se obžalovaná nedostavila a v ordinaci se objevila až 30.9.2013 s tím, že bylo zjištěno těhotenství v 37. týdnu. Zdravotní stav obžalované byl shledán jako dobrý, rovněž tak

i stav dítěte, obžalovaná žádné obtíže neuváděla. Až 7.10.2013 telefonicky sdělila, že dítě porodila ze středy na čtvrtek a dítě bylo mrtvé a bratr ho odnesl i s placentou neznámo kam. Byla proto pozvána na vyšetření a na to se dostavila dne 7.10.2013 a lékař zjistil, že k porodu došlo a jednalo se o normální fyziologický nález po porodu. Nebyly zjištěny žádné známky komplikací a ani obžalovaná o nich nemluvila. Následně lékař zavolal policii. Je tedy objektivně prokázáno gynekologickým vyšetřením i předchozím zjištěním gravidity i údaji, které uvedla obžalovaná svému lékaři, že obžalovaná skutečně porodila, a to s největší pravděpodobnosti právě v termínu, který uvedla lékaři ze středy na čtvrtek. Policie opakovaně prováděla ohledání místa činu, tj. v domě obžalované, kde byly zajištěny krevní stopy a v popelníku kotle a uhláku s obsahem popela byly nalezeny kosterní ostatky. Následně znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, dospěli k závěru, že se jedná o kosti novorozence, nejspíše v 1. polovině 10. lunárního měsíce. S ohledem na proces hoření nebylo možné zjistit pohlaví ani dobu smrti novorozence, ani nebylo možné zjistit případné úrazové změny.

Při ohledání místa činu byly mimo jiné zajištěny krevní stopy za vchodovými dveřmi a na schodech do sklepa, které byly prokazatelně krví novorozence. Nález této krve novorozence podle znalců svědčí pro pohyb s tělem dítětem mezi chodbou v přízemí a schody směřujícími do sklepa. Znalci se rovněž vyjádřili v tom směru, že krvácení bylo z přerušené pupečníkové šňůry a je známkou toho, že dítě se narodilo živé. Rovněž nálezy kapek krve svědčí o tom, že tyto dopadaly kolmo na podlahu a schody, což bez přerušené pupečníkové šňůry by nebylo u mrtvého jedince možné, resp. velmi nepravděpodobné. Další variantu nálezu těchto krevních stop novorozence znalci uvedli možné přímé násilí na tělo novorozence ostrým předmětem, a to v místech, kde je krev v dostatečném množství, např. v žilách (např. na zevní straně krku). Nutno konstatovat, že ohledáním policie zjistila, že řada krevních stop byla uklizena – umyta, ale speciální metodou vyvolávající latentní biologické stopy se podařilo tyto z části vyvolat. Bylo prokázáno znaleckými posudky i vyjádřením ošetřujícího gynekologa, že dítě se narodilo živé, porod proběhl normálně a žádné komplikace zjištěny nebyly. Odbornými expertízami bylo dle vyšetření DNA zjištěno, že obžalovaná byla matkou tohoto dítěte a otcem byl Z[redacted] P[redacted]. Pokud by se dítě nenarodilo živé ale mrtvé, pak by obžalovaná zajisté nevyvíjela takovou enormní snahu o zakrytí stop, jednak náročným roztápěním kotle a několikahodinovým spalováním těla novorozence, rovněž by (byť možná ve spolupráci s rodinnými příslušníky) neprováděla úklid krevních stop, ale zejména by neuváděla nepravdivé informace lékaři či svým spolupracovníkům o osudu dítěte, kdy lékaři uvádí, že tělíčko odnesl bratr neznámo kam a spolupracovníkům uvádí, že se dítě narodilo v porodnici a bylo mrtvé. K takovýmto zastíracím a vzájemně si odporujícím údajům by obžalovaná v případě porodu mrtvého dítěte neměla žádný důvod, byť by se dítě narodilo mrtvé doma.

To, že to byla právě obžalovaná, která narozené dítě usmrtila, je nutno posuzovat v kontextu dostupných důkazů; nelze vynechat i její kratičké jediné procesní vyjádření po sdělení obvinění. Svědecky bylo prokázáno, že těhotenství obžalovaná dlouhodobě tajila, jak před svými kolegyněmi, tak i před svým přítelem

B[redacted]. Ten po jejím sdělení, že čeká dítě, vztah ukončil, z SMS komunikace mezi nimi je zřejmé, že obžalovaná o tento vztah velice usilovala. Svědecky je prokázáno to, že matka obžalované měla značně negativní přístup k jejímu těhotenství, kdy poté, co po gynekologickém vyšetření jí obžalovaná sdělovala, že je těhotná, tak na to reagovala sdělením: „ať si to dá vzít, že by s dítětem neměla, kde být“. Je zřejmé, že obžalovaná si byla vědoma tohoto negativního dopadu v rodině, ale i reakce přítele B[redacted], o jehož přízeň nadále stála a uvažovala o možném pokračování vztahu, kdy jedinou překážkou bylo právě dítě. Jedná se o typický scénář pro rozhodnutí matky zbavit se nechtěného dítěte. Obžalovaná si byla vědoma negativního vztahu rodiny k případnému prokázanému těhotenství a narození dítěte. V tomto směru je nutno připomenout, že ještě 30.9.2013 před porodem zasílá matce SMS zprávu, ve které tvrdí, že není těhotná a matka zpětně po ní chce, aby přinesla potvrzení od lékaře, že těhotná není. Následně obžalovaná SMS zprávou potvrzuje, že těhotná není, ale že má pouze nemocné ledviny. To, že obžalovaná neměla dobré rodinné zázemí, je potvrzováno výpověďmi svědků kolegyň ze zaměstnání, kdy z několika svědeckých výpovědí vyplývá i podezření na zneužívání obžalované jejím otčímem, případně bratrem. Tomuto podezření nasvědčuje i SMS zpráva z 1.9.2013, kterou zaslal právě otčím obžalované: „Přijdeš si dolů vrznout?“ Obžalovaná si musela být vědoma pro ni značně negativních postojů celé rodiny a nebyla schopna tuto situaci řešit. Je skutečností, že nechtěné těhotenství lze řešit standardními způsoby, a to adopcí, příp. využitím babyboxu. Jak vyplynulo z výpovědi kolegyň ze zaměstnání, o žádné takové variantě se obžalovaná nezmiňovala a nesnažila se získat informace tohoto typu. K průběhu těhotenství měla negativní vztah, kdy kolegyně potvrzují, že se o těhotenství nechtěla bavit, na dítě se nijak netěšila, nabízenou výbavičku na dítě od kolegyň odmítala, nehovořila nikdy o případném jméně dítěte, nesnažila se získat od kolegyň žádné informace o těhotenství a přípravě na něj. I ze znaleckého posudku z odvětví psychologie vyplývá, že obžalovaná uvažovala o tom, že když se dítě narodí, tak než by ho dala někomu cizímu, tak by to mohla vyřešit jiným způsobem. Podle znalce obžalovaná nechtěla, aby se o její dítě staral někdo jiný, což je paradoxním projevem mateřského citu a žárlivosti. I podle výpovědi znalce je zřejmé, že kdyby ze strany rodiny obžalovaná cítila podporu a byl ze strany rodiny větší zájem, tak by po porodu dítě bylo odvezeno do nemocnice či babyboxu a věc by tím pro ni mohla skončit. Z výpovědi svědků, ale i ze zmiňovaného znaleckého posudku je zřejmé, že obžalovaná nebyla absolutně na příchod dítěte připravená. Je zcela zřejmé, že obžalovaná nebyla schopna ustát očekávaný negativní přístup rodiny k narození dítěte, a to i v kontextu toho, jak hrubě dle svědků se k ní otec i bratr chovali. Pod takovýmto tlakem ji jako jediné řešení vycházelo násilné usmrcení dítěte.

Je skutečností, že není zcela jednoznačně prokázáno, jakým způsobem byl novorozenec obžalovanou usmrcen, zda to bylo před vhozením těla novorozence do kotle nebo k usmrcení došlo až v důsledku vhození a spálení v kotli. V tomto směru je znovu potřebné zdůraznit, že výpověď obžalované v pozici podezřelé, kde se k této skutečnosti vyjadřovala, nemůže soud procesně použít a rovněž nelze procesně použít údaje, které v tomto směru uvedla obžalovaná znalcům z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie. Za této důkazní situace soud musí postupovat dle zásady in dubio pro reo – v pochybnostech ve prospěch obžalované a je zřejmé, že varianta

usmrcení dítěte před vhozením do kotle je pro obžalovanou svým způsobem příznivější, neboť v opačném případě by usmrcení bylo provedeno „zvlášť surovým nebo trýznivým způsobem“ a přicházela by tedy rovněž možnost posouzení jednání obžalované i podle odst. 3 písm. i) §140 tr. zákoníku. Soud proto za této situace vychází ze závěru, že usmrcení dítěte obžalovaná provedla před vhozením do kotle, avšak nezjištěným způsobem.

Za této situace musí soud hodnotit pečlivě subjektivní stránku trestného činu a zde je nutno posoudit, zda k usmrcení dítěte nedošlo při porodu či bezprostředně po něm „v rozrušení způsobeném porodem“. Judikatura vykládá rozrušení způsobené porodem jako výjimečné rozpoložení matky, které má původ ve fyziologických procesech vyvolaných porodem. Tento psychický stav oslabuje vůli matky a její odolnost vůči vnějším a vnitřním podnětům a brzdí rozvinutí mateřského pudu. Je tedy vždy nutné přítomnost tohoto mimořádného individuálního psychického stavu, který vykazuje zjevně vyšší stupeň nebo odlišný charakter rozrušení oproti běžnému vztahu rodičky při porodu či bezprostředně po něm, zjišťovat. Takovýto stav u obžalované prokázán nebyl. Na tomto závěru se shodli znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie a znalec z oboru zdravotnictví, odvětví gynekologie a porodnictví. Stav rozrušení vyvolané porodem je nutno posuzovat s ohledem na okolnosti případu, zde by bylo možné dle judikatury uvažovat například o nepravidelně probíhajícím porodu, velké ztrátě krve či případném stavu bezvědomí. Nic takového prokázáno nebylo. Naopak dle znalce z oboru zdravotnictví, odvětví gynekologie a porodnictví porod proběhl normálně bez jakýchkoliv komplikací. V souvislosti s případným „rozrušením způsobeným porodem“ by bylo možné uvažovat i o tzv. porodní psychóze. Z literatury je však známo, že za normálních okolností u duševních zdravých lidí po porodu k psychózám nedochází, a to ani v případě, jedná-li se o porod patologický. To však není případ obžalované a znalci takovýto stav nekonstatovali. Na tomto místě je nutné připomenout vyjádření znalce gynekologa MUDr. Čepického, který uvedl, že tzv. stav rozrušení způsobený porodem je skutečně výjimečná situace, se kterou se lékaři běžně nesetkávají a kdy znalec dovozuje, že se jedná spíše o pojem právní než medicínský. S tímto závěrem lze souhlasit, neboť orgánem oprávněným učinit závěr o existenci či neexistenci rozrušení způsobené porodem, je zcela jednoznačně orgán činný v trestním řízení, tedy v konečné instanci soud. Jedná se totiž skutečně o otázku právní a bylo by chybou přesouvat její zodpovězení na znalce. Znalec porodník pouze zodpovídá odborné otázky, z nichž soud vychází při usuzování na naplnění či nenaplnění znaků skutkové podstaty. Jedná se o obdobný případ, jaký se v praxi ustálil v souvislosti s posuzováním ublížení na zdraví, resp. těžké újmy na zdraví, na podkladě soudně lékařského posudku. Na podporu této argumentace je možno odkázat na článek JUDr. Jiřího Kučery v Trestněprávní revue č. 5/2003 k této problematice. Znovu je třeba tedy zkonstatovat, že z medicínského hlediska nebyly prokázány u obžalované žádné již výše zmiňované faktory, které by vedly k úvaze o existenci stavu rozrušení způsobené porodem.

Na tomto místě je nutno znovu zdůraznit, že obžalovaná své těhotenství dlouhodobě tajila, byť kolegyně v zaměstnání byly přesvědčeny o jejím těhotenství, na

toto téma se odmítala bavit, když již těhotenství nakonec obžalovaná přiznala, na porod a výchovu dítěte se nijak nepřipravovala, nesháněla žádnou výbavičku, odmítala v tomto směru nabídky kolegyň ze zaměstnání. Jak již bylo zmíněno shora, několik dní před porodem v SMS zprávě matce tvrdí, že těhotná není a že jí pouze nefunguje jedna ledvina. Nutno zmínit, že při porodu nepřivolala žádnou zdravotnickou pomoc, po porodu lživě uvádí informace o průběhu porodu a úmrtí dítěte. Jiné informace sděluje ošetřujícímu lékaři a jiné kolegyním v práci. Rovněž je podezřelou skutečností to, že gynekologického lékaře nevyhledala či nekontaktovala ihned po domácím porodu, což by bylo logické, ale s návštěvou otálela zhruba 5 dní. Právě utajený porod bez cizí pomoci, resp. lékařské asistence byl však nezbytným předpokladem, aby se o narození dítěte nikdo ihned nedozvěděl a tedy ani o smrti dítěte. Známky promyšleného a racionálního jednání vykazuje i chování obžalované bezprostředně po porodu, kdy přerušila pupeční šňůru, k tomu musela mít připravený či následně donesený ostrý nástroj. Dítě přenáší do kotelny, musí složitě roztopit kotel, dítě strčit do kotle a v kotli muselo být několik hodin intenzivně topeno, jak uvádí znalci. Rovněž je třeba znovu zmínit i to, že v době těhotenství obžalovaná neučinila žádné kroky vedoucí k získání informací o možné adopci dítěte či umístění do babyboxu. To svědčí i o jejích možných úvahách o násilném konci narozeného dítěte. Rovněž tak skutečnost, že i přes své těhotenství se snažila udržet partnerský vztah s mužem, který nebyl otcem očekávaného dítěte a nejprve o jejím těhotenství nevěděl, a kterého posléze utvrzovala o možném přerušení těhotenství, svědčí o úvahách obžalované o možném násilném ukončení života dítěte.

I znalec psycholog potvrdil, že úvahy obžalované o možném konci dítěte po jeho narození mohly být u obžalované přítomné, ale s ohledem na její osobnosti založení si nemyslí, že by to byl záměrný plán promyšlený do detailu, ale tyto hypotézy následně zrealizovala pod vlivem porodních situačních okolností. Znalec zdůraznil opakovaně, že obžalovaná není nějakou chladnokrevnou vražedkyní, která by plánovala detailně vraždu svého dítěte v řádu několika měsíců dopředu. Je tedy zřejmé, že obžalovaná spáchala shora uvedený čin s rozmyslem, tj. že zvážila zásadní okolnosti svého zamýšleného jednání, jak z hlediska svědčícího pro úmyslné usmrcení novorozence a zvolila i prostředek k provedení a zakrytí stop, nejednalo se však o jasně plánovaný a předem konkrétně promyšlený postup do všech detailů. Pro tento závěr svědčí i prokázaná skutečnost, že v pátek obžalovaná hodlala navštívit nemocnici a pravděpodobně dojednat možnost porodu. O tom svědčí SMS komunikace se svědkem Č[redacted]. Těžko dnes činit hypotézy, jak by se vše vyvíjelo, kdyby porod nastal až v plánovaný termín, ale je zřejmé, že porod pro obžalovanou byl v tomto směru nečekaný, v noční době, a to zřejmě umocnilo její rozhodnutí o usmrcení novorozence.

Soud dospěl k závěru, že jednání obžalované naplnilo všechny znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3, písm. c) tr. zákoníku, neboť jiného úmyslně usmrtila s rozmyslem a spáchala takový čin na dítěti mladším patnácti let.

Obhájce v hlavním líčení navrhl vypracování nového znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví gynekologie a porodnictví, a v návaznosti na to doplněk znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie. Tyto návrhy na doplnění dokazování soud jako nadbytečné zamítl. Pokud jde o oba dva znalecké posudky, tak znalci byli osobně slyšení v hlavním líčení, obhajoba měla možnost klást doplňující dotazy, čehož využila. Soud nevidí žádný racionální důvod pro to, aby byl vypracován nový znalecký posudek, resp. doplněk znaleckého posudku. Soud nezjistil žádné nedostatky v obou posudcích, které by opravňovaly návrh na vypracování nového či doplněk stávajícího posudku. Proto návrh na doplnění v tomto směru byl zamítnut.

Trest byl obžalované ukládán podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku, pro který trestní zákoník stanoví trestní sazbu trestu odnětí svobody v rozpětí od 15 do 20 let, případně je možné uložit výjimečný trest. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel ze zásad pro ukládání trestních sankcí, jak jsou stanoveny v §§ 37 a 38 tr. zákoníku a rovněž zvážil všechna hlediska rozhodná pro stanovení druhu trestu a jeho výměry dle § 39 tr. zákoníku. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud ve smyslu § 39 odst. 1 tr. zákoníku přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Podle § 39 odst. 3 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a § 42), době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

Obžalovaná svým jednáním porušila zájem společnosti na ochraně lidského života. Nutno vzít v úvahu to, že obžalovaná usmrtila novorozence, který je po svém narození plně odkázán na svou matku a instinktivně očekává její péči a v žádném případě není schopen jakékoliv obrany. Nutno zhodnotit i to, že obžalovaná neprojevila v průběhu řízení žádné stopy lítosti, jsou podle znalce přítomny pouze prvky sebelítosti. Nelze přehlédnout to, v jakém rodinném prostředí obžalovaná vyrůstala. Z výpovědí svědků, ale i znaleckého posudku je zde dáno důvodné podezření, že obžalovaná byla v tomto rodinném prostředí zneužívána, a to pravděpodobně svým bratrem a otčímem. Rovněž její matka nebyla pro obžalovanou žádnou oporou. Ze svědeckých výpovědí jednoznačně vyplývá závislost obžalované na její rodině a neschopnost vymanit se z tohoto prostředí. Všichni slyšení svědci – spolupracovníci obžalované se jednoznačně shodli na tom, že obžalovaná byla hodnocena jako velmi dobrá pracovnice, na kterou bylo spolehnutí a pracoviště pro ni bylo takovým určitým pozitivním protipólem jejího nešťastného rodinného prostředí. Pokud by obžalovaná měla dostatečné zázemí, přinejmenším psychickou podporu své matky, případně by nepřišel tento předčasný porod, ale porod by nastal v plánovaném

termínu, je zřejmé, že k trestné činnosti by obžalovaná z největší pravděpodobnosti nesáhla. Obžalované polehčovalo to, že doposud vedla řádný život, neboť po pracovní stránce byla hodnocena velice kladně a nebyla doposud soudně trestána a rovněž jí polehčovalo, že trestný čin spáchala pod vlivem tíživých osobních a rodinných poměrů, které si sama nezpůsobila. Podle znalců možnost resocializace není u obžalované vyloučena, znalci neshledali žádné okolnosti, které by mohly vést k tomu, aby do budoucna mohla být obžalovaná nebezpečná svému okolí. Po zvážení všech shora naznačených skutečností soud dospěl k závěru, že přiměřeným trestem bude trest odnětí svobody uložený při dolní hranici trestní sazby, a to v trvání 16 roků. Pro výkon tohoto trestu by obžalovaná měla být správně zařazena ve smyslu § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud se však domnívá, že s ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalované bude náprava obžalované adekvátně zajištěna i ve věznici s mírnějším režim, a proto v souladu s ustanovením § 56 odst. 3 tr. zákoníku byla obžalovaná pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **o s m i** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání nemůže podat osoba, která se ho výslovně vzdala.

Státní zástupce je v odvolání povinen uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti, či důkazy.

Je-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému je přiznán alespoň zčásti nárok na náhradu škody

nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost musí poškozený podat soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 28. srpna 2014

JUDr. Ivo Zelinka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubečková